

Dermatologia kliniczna

Richard Weller, John Hunter, John Savin, Marc Dahl

Wydawnictwo Czelej, Lublin, 2011

Jest to tłumaczenie IV wydania (2008) książki pt. „Clinical dermatology” autorstwa brytyjskich i amerykańskich dermatologów, którego polskim redaktorem naukowym jest prof. Grażyna Chodorowska. Autorzy podręcznika, dermatolodzy z dużym doświadczeniem klinicznym i dydaktycznym, skierowali go przede wszystkim do lekarzy ogólnych (rodzinnych), do których zgłasza się bardzo wielu pacjentów z problemami dermatologicznymi, a także studentów i lekarzy rozpoczynających specjalizację z dermatologii. Podręcznik przedstawia w sposób prosty i jasny podstawy diagnostyki najczęstszych chorób skóry, tak aby korzystający z niego lekarze nauczyli się patrzeć na skórę, ponieważ – co podkreślają autorzy – dermatologia kliniczna jest specjalnością wizualną.

W pierwszym rozdziale omówiono w skrócie epidemiologię chorób skóry w Wielkiej Brytanii oraz wpływ zmian skórnych na jakość życia pacjentów. Rozdział drugi zawiera niezbędne dane o budowie i funkcjach skóry ze szczególnym uwzględnieniem jej roli w reakcjach immunologicznych. W rozdziale trzecim zebrano wskazówki dotyczące diagnostyki zmian skórnych, podając szczegółowo, jak zbierać wywiad oraz na co należy zwrócić szczególną uwagę w badaniu pacjenta dermatologicznego. Omówiono bardzo dokładnie typy wykwitów pierwotnych i wtórnych, terminologię dermatologiczną oraz wybrane techniki specjalne i badania dodatkowe pomocne w diagnostyce chorób skóry. Następne rozdziały (4.–25.) dotyczą kliniki chorób skóry i są zróżnicowane. Rozdziały omawiające choroby najczęstsze (np. łuszczyca, choroby alergiczne, choroby infekcyjne, nowotwory skóry) są obszernie, natomiast w pozostałych przedstawiono tylko wybrane

jednostki chorobowe, nie zajmując się chorobami rzadkimi i tzw. kazuistyką dermatologiczną.

Układ wszystkich rozdziałów jest jednolity, wszystkie zawierają wiele prostych i czytelnych tabel i schematów oraz zdjęć typowych dla danej choroby zmian skórnych, co niewątpliwie ułatwia przyswajanie wiadomości oraz podnosi walory dydaktyczne publikacji. W części klinicznej omówiono ponadto występowanie chorób skóry w zależności od wieku (rozdział 15.), zmiany skórne w wybranych okolicach ciała (rozdział 13.), a także choroby skóry związane z chorobami narządów wewnętrznych, nowotworami i przeżywanymi przez pacjentów emocjami. Zebranie tych wiadomości w odrębnych rozdziałach jest bardzo cenne i stanowi pewne *novum* w podręcznikach dermatologicznych.

W rozdziałach dotyczących leczenia chorób skóry (27.–29.) podano podstawowe wiadomości dotyczące zasad leczenia miejscowego oraz przedstawiono fizykalne metody terapii stosowane w dermatologii. Uzupełnieniem tych rozdziałów są dwa dodatki, w których w szczegółowych tabelach zamieszczono dane dotyczące brytyjskich i amerykańskich preparatów do stosowania miejscowego (dodatek 1.) i ogólnego (dodatek 2.).

Książka została bardzo starannie wydana, tłumaczenie nie budzi zastrzeżeń, natomiast niektóre zdjęcia kliniczne są mało czytelne.

Podsumowując – „Dermatologia kliniczna” stanowi ważną pozycję wśród podręczników dermatologii, skierowaną do lekarzy ogólnych i lekarzy innych specjalności, ale może być ona również pomocna specjalistom dermatologom w ich codziennej praktyce lekarskiej.

Maria Błaszczyk